

कीलक Z. 1 lios Pfahl. कीलक n. in mystischer Bed. nicht Schutzwehr, sondern Keil eines Spruches d. i. die in der Mitte liegenden Theile derselben; vgl. Verz. d. Oxf. H. 4, a, No. 28. 93, b, N. 1. 110, b, No. 174. — m. Bez. des 42sten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus VARĀH. BRH. S. 43. Verz. d. Oxf. H. 332, a, 3. — कोलक = तामसकोलक VARĀH. BRH. S. 3, 11 17. 21, 25. — f. कीलिका Pflock, Bolzen PAÑKĀT. ed. ORN. 52, 17. fgg. चक्राय^० HALĀJ. 2, 293. — Vgl. ग्रव^०, धरणी^०, धर्म^०, नर^०, युग^०, पाद-कीलिका.

कीलित *bespicht*: स्मरसायकैः । कीलिताविव KATHĀS. 35, 106. 101, 77. 122, 48. *angesteckt, befestigt*: सा (प्रिया) नञ्चेतमि कीलितेव विशिविश्रे-तोभुवः पञ्चमिः MĀLATĪM. 77, 3. अर्थदः प्राणदः प्रोक्तः प्राणा ह्यर्थेषु कीलि-ताः KATHĀS. 28, 9. *stecken bleibend*, von einem Zauberspruche: रुद्धकी-लितविच्छिन्नमुत्तमशतादयो ऽपि च । मन्त्रदोषाः प्रणश्यन्ति संस्कारैरेभिर्ह-तमैः ॥ SARVADARĀNAS. 171, 10. fg.

कीलेश्वर (कील + ई^०) m. Bein. des Vitarāga Mahēca Wilson, Sel. Works 2, 17. 32.

कीश 2) a) HALĀJ. 2, 76. BHĀG. P. 10, 12, 9. KĀṢIKH. 42, 31 bei AUF-RECHT, HALĀJ. Ind. — Vgl. मत^०.

3. कु 1) VARĀH. BRH. S. 68, 94. BRH. 8, 21. GOLĀDHJ. 5, 10. fg. 24. Bez. der Zahl Eins WEBER, ĠJOT. 101. Z. 4 fg. streiche Eher bedeutet कुप्रद freigebig.

कुंश und कुंस vgl. भू^०, ध्रु^०, ध्रु^०, ध्रु^०.

कुकन्यका (1. कु + क^०) m. ein schlechtes Mädchen KATHĀS. 26, 58.

कुकलत्र (1. कु + क^०) n. ein schlechtes Weib ÇĀRṅG. PADDH. NITĪ 74.

कुकवि (1. कु + क^०) m. ein schlechter Dichter, Dichterling Verz. d. Oxf. H. 122, b, 22.

कुकव्य (1. कु + 2. काव्य) n. ein schlechtes Gedicht Spr. 2352.

कुकुन्दर 1) VARĀH. BRH. S. 105, 12 (am Ende eines adj. comp. f. स्त्री).

कुकुर 3) pl. VARĀH. BRH. S. 5, 71. 32, 22. BHĀG. P. 11, 30, 18.

कुकूल 1) कुकूलामि KATHĀS. 117, 92.

कुकृत (1. कु + कृत) adj. schlecht gemacht VARĀH. BRH. S. 106, 5.

कुकुट 1) a) संप्रवदति कुकुटाः PAT. in Ind. St. 8, 172. शब्दज्ञान Verz. d. Oxf. H. 92, b, 43. 93, a, 1. — d) fehlerhaft für कुकुर Hund Spr. 4009. 4483. — 2) a) VARĀH. BRH. S. 63, 3. — c) H. an. 3, 658. MED. I. 100. — 3) n. Bez. einer best. Art des Sitzens Verz. d. Oxf. H. 94, a, N. 2. voll-ständig कुकुटासन n. 234, a, 17.

कुकुटमिश्र (कु^० + मिश्र) m. der geehrte Herr Hahn, ein erfundener Spottname ŚĀH. D. 86, 15.

कुकुटासन s. u. कुकुट 3).

कुकुटि HALĀJ. 4, 55.

कुकुटिका f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge S k and a's MBH. 9, 2633.

कुकुटेश्वर Bez. eines bestimmten Zauberspruches Verz. d. Oxf. H. 98, a, 8. n. N. pr. eines Liṅga 70, b, 44. तत्र n. N. eines Tantra 93, a, 21.

कुकुर 1) a) Verz. d. Oxf. H. 86, b, 40. — b) N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 101, a, 34. — 2) VARĀH. BRH. S. 62, 2.

कुक्ति 1) कुत्तौ मैनाकस्य Höhle MBH. 3, 10694. अस्तीह् किमवत्कुत्तौ देशः पृथ्वीशिरोमणिः । कश्मीर इति so v. a. Thäler KATHĀS. 63, 214. — 2) N. pr. eines Lehrers BHĀG. P. 12, 6, 79.

कुक्तिभेद m. in der Astr. Bez. einer der 10 angeblichen Weisen, auf welche eine Finsternis endet, VARĀH. BRH. S. 5, 85; vgl. 81.

कुत्ती f. = कुक्ति Bauch VARĀH. BRH. S. 50, 13.

कुत्त्यामय m. Bauchkrankheit VARĀH. BRH. S. 5, 51.

कुत्वाटि = असंप्रह् (AUFRECHT vermuthet असद्रह्) UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 124.

कुगति (1. कु + ग^०) f. ein schlechter Pfad (in übertr. Bed.) MADHJAM. 54, 90.

कुगेहिनी (1. कु + गे^०) f. eine schlechte Hausfrau Spr. 693. KATHĀS. 58, 103. 63, 43.

कुग्राम (1. कु + ग्राम) m. ein elendes Dorf Spr. 690.

कुङ्कुण Verz. d. Oxf. H. 338, b, 26.

कुङ्कुम, उष्ट्रकुङ्कुमवहनवत् Kap. 3, 58. प्रशोषितकुङ्कुमैः KATHĀS. 109, 120.

कुच्, कुञ्चितवपुम् Spr. 660. कुञ्चिताङ्गुलि HALĀJ. 2, 382. — caus. kräusel-eln, in Locken einlegen: अकुञ्चयं कंचान् ABHINANDA bei UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 117.

— उद् caus. उत्कोचित aufgeblüht Spr. 992.

— नि vgl. noch निकोचक, निकोचन.

— सम् 1) संकुचसि कमल पदं हा हा वामो विधिर्भवतः Spr. 3786. दि-वा संकुचितस्तस्यौ zusammengekauert und zugleich geschlossen KATHĀS. 72, 287. असंकुचित ungeschmälert SARVADARĀNAS. 53, 2. — caus. 1) schliessen (eine Blüthe): पत्रं विकासपत्यर्कः संकोचयति कैरवम् Spr. 617.

कुच, मुख n. = कुचाय Brustwarze HALĀJ. 2, 371.

कुचग्रह KATHĀS. 103, 225 fehlerhaft für कचग्रह.

कुचर 1) b) = कुटिलाशय bösesinnig, Bösewicht HALĀJ. 2, 234. — 2) zu streichen, da die Stelle zu 1) b) gehört.

कुचरित्र (1. कु + च^०) n. schlechter Wandel VARĀH. BRH. 24, 3.

कुचिका f. eine best. Pflanze, s. u. बहुविस्तीर्ण 2); vgl. कुञ्चिका.

कुचुमार m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 213, b, 18. कुचुमार-श्र योगाः 217, a, 6 fehlerhaft für कौचु^०.

1. कुचेल, स्त्रियो रक्ष्याः कुचेलतः (so ed. Bomb. des MBH.) Spr. 3135.

2. कुचेल 1) davon nom. abstr. ता f. स्त्रियो रत्नेकुचेलता Spr. 3135.

कुचेल adj. (f. स्त्री nach dem Schol.) = 2. कुचेल 1) BHĀG. P. 10, 80, 7.

कुचेलिन् adj. = 2. कुचेल 1) sich schlecht kleidend VṚDDHA-KĀN. 13, 4.

कुचाय (1. कु + चा^०) n. eine unpassende Frage Ind. St. 8, 221.

कुञ्ज 1) a) HALĀJ. 2, 22. VARĀH. BRH. S. 51, 3. — 3) n. = तितित Hori- zont GOLĀDHJ. 6, 4.

कुञ्जदिन (कुञ्ज 1) b) + दिन) n. Dienstag VARĀH. BRH. S. 1, 4.

कुञ्जन Spr. 690.

कुञ्जर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 43. कुञ्जर v. l.

कुञ्जीविका (1. कु + जी^०) f. eine schlimme Art zu leben, ein schlim- mes Dasein MBH. 5, 2698.

कुञ्चि vgl. KULL. zu M. 7, 126 und oben किञ्चिद्.

कुञ्चिका 1) Verz. d. Oxf. H. 233, a, 27. Vgl. मञ्जूषा^० unter मञ्जूषा 2). — Vgl. केलि^०.

कुञ्ज 1) a) füge Gebüsch hinzu. — b) HALĀJ. 3, 32.

कुञ्जर 1) b) राज^० KATHĀS. 72, 23. — f) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 43. कुञ्जर v. l. — h) Bez. einer best. Tempelform VARĀH. BRH. S. 56, 18, 25.